நிலம் வாங்குவதில் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நிலத்தை வாங்காமல் இருப்பதற்கு பலர் சிபாரிசுக்கு வருகிறார்கள். வாங்கிக் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. 2 சென்ட் நிலம் எல்லா விவசாய கூலிகளுக்கும் கொடுத்தால், அதுவே அவர்களுடைய நிம்மதியான வாழ்க்கைக்குப் போதுமானது என்று கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[**குறிப்பு.**—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிப்பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) நிலத்தைச் சமப்படுத்தி சிப்சம் எடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளி மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை விதி 42-ன் கீழ் திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, எஸ். வடிவேல், கூ. அ. பொம்மன், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியோர் 'நிலத்தை சமப்படுத்துவது சிப்சம் எடுப்பது போன்ற வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஓதியம் கிராமத்தில் 2 பெண்களும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள குன்னூரில் 5 பேர்களும் மண்ணில் புதையுண்டு மாண்டுள்ளனர்; இது சம்பந்தமாக அரசு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அளவுக்கு இது எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை அவர்கள் சுருக்க மாக விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.00)

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவரவர்களே, கோவையிலே மார்ச்சு மாதம் 30-ந் தேதி சுமார் 50 அடி ஆழப் பள்ளத்தில் தொழிலா ளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது திடீரென மண் சரிந்து ஒரு பெண் உட்பட 5 பேர் உயிரோடு புதையுண்டு மூச்சுத் திணறி இறந்தனர். இவர்களில் ஒருவர் புது மாப்பிள்ளை. இந்த

1974 ஏப்ரல் 10] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

விபத்து கோவை அருகே குன்னூரில் நேற்று நடந்தது. புதையுண்டு இறந்தவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு: பாப்பம்மாள் (வயது 50), மாரிமுத்து (வயது 25), சுவாமிநாதன் (வயது 40), துறைசாமி (வயது 25), பாண்டியன் (வயது 14). இவர்களில் மாரிமுத்துவுக்கு கல்யாணமாகி 2 மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. மற்றும் கிருஷ்ணன், குருசாமி, கருப்பசாமி ஆகிய மூவர் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

இவர்களில் குருசாமியின் நிலைமை கவலைக்கிடமாக உள்ளது. குன்னூர் ரெயில்வே காலனி அருகே சரிவான இடத்தைச் சமன் படுத்தும் வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. பெண்கள் உட்பட 20 தொழிலாளர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களில் சிலர் 50 அடி பள்ளத்தில் நின்றுகொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது திடீரென்று சரிவான பகுதியிலிருந்து மண் சரிந்து பள்ளத்தில் இருந்த தொழிலாளர் மீது விழுந்தது. இதனால் 8 பேர் மண்ணில் உயிரோடு புதையுண்டனர். இவர்களில் 4 பேர் மூச்சு திணறி ஸ்தலத்திலேயே இறந்தனர். மற்றொருவர் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லும் வழியில் இறந்தார். மீட்கப்பட்ட 3 பேர் காயமடைந்தனர். அவர்கள் மூவரும் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர். தீயணைக்கும் படையினர் வந்து மண்ணில் புதையுண்டவர்களை மீட்டனர். செய்தி அறிந்ததும் நீலகிரி மாவட்டக் கலெக்டர் முத்துசாமி, போலீஸ் சூப்ரிண்டெண்ட் ஹரிஹரன் ஆகியோர் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு நேரில் வந்து பார்வையிட்டனர்.

இது சம்பந்தமாக நாங்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு ஏதாவது நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியுமா, நம் அரசில் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் குடும்பத்திற்கு வாழ்வு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறியத் தான் இந்த தீர்மானத்தை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி:** இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி பேசும்போது, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நிரந்தரமில்லாத கூலிகள் அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு நாம் தரப் போகிறோம். ஒரு வேளை காண்டிராக்டர் அவர்களை லேபராக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்க

அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இல்லையென்றால் தென்னை மரம், பனை மரத்தில் ஏறுகிறவர்கள், இப்படி எத்தனையோ 1 ரூபாய், 2 ரூபாய்க்கு வேலை கிடைக்காமல் வேலைக்கு போகிறார்களோ, அந்த 2 ரூபாய்க்கு உயிரைக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறார்களென்றால், அவர்களுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். கட்டாயம் நம் முதலமைச்சர், கருணை படைத்தவர், இதில் நிதியை சற்று தாராளமாகக் கொடுத்து உதவுவாரா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. அ. பொம்மன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, அதாவது அந்த இடத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளிகள் இறக்க நேரிட்டவர்கள் என்பதை நாம் உணர்கின்றோம். ஆகையினால் அவர்களுக்கு முதலமைச்சருடைய துயர் துடைப்பு நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு நஷ்டயீட்டை கொடுக்கும்படியாகத் தெரிவித்து, சபையை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வது கூட நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இதை முன்மொழிந்து பேசும்போது பேசுவதற்கான விஷயங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கில்லை என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அது மாத்திரமல்ல. கொடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள் இரண்டு. திருச்சி மாவட்டம், பெரம்பலூர் வட்டத்தில் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் (1); குன்னூரில் ரெயில்வே குடியிருப்பில் ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் (2). பேசிய உறுப்பினர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் நடந்த விபத்துக்களை விட்டு விட்டார்கள். குன்னூரில் நடைபெற்ற விபத்துக்களை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலேகூட நம் நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே வந்த செய்தியை அப்படியே படித்து தன்னுடைய உரையை முடித்தார்கள். எனக்கு வந்திருக்கின்ற தகவல்களின்படி நீலகிரி மாவட்டம், குன்னூரில் ரெயில்வே குடியிருப்பு ஒன்றுக்கு பாதுகாப்பு தடுப்புச் சுவர் ஒன்று கட்டும் வேலையில், இரயில்வே காண்ட்ராக்டரால் அமர்த்தப்பட்ட 15 தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். அன்று பிற்பகல் 3-30 மணி அளவில்,

1974 ஏப்ரல் 10] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

திடீரென்று 27 அடி உயர மலையிலிருந்து மண் சரிந்து விழுந்து, அதில் 8 தொழிலாளர்கள் புதையுண்டு போனார்கள். நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் மாரிமுத்து என்று திருமணமாகாத ஒருவர் இறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அது பத்திரிகையிலே வந்த தகவலாக இருக்கும்.

எனக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட தகவலில் மாரிமுத்து என்ற பெயரில்லை. ஆனால் 4 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். சுவாமிநாதன், துரைசாமி, பாண்டியன், பாப்பம்மாள் ஆகிய நான்கு பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் சிகிச்சைக்குப் பிறகு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இந்த விபத்து குறித்து குன்னூர் காவல் நிலையத்தில் வழக்கொன்று குற்ற எண் 102/74 கிரிமினல் நடைமுறைச் சட்டம் 174-வது பிரிவின்படி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது முற்றிலும் அசம்பாவிதமாக, தற்செயலாக நிகழ்ந்து விட்ட ஒரு சம்பவம் என்றே கருதப்படுகிறது. மண் வெட்டியதால் எந்தவிதமான விபத்தும் ஏற்படவில்லையென்றும் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

இவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தவர் நஷ்டயீடு தர வேண்டுமென்ற கருத்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியவர் ரெயில்வே காண்டிராக்டர். இறந்தவர்களின் உடல் அடக்கத்திற்கான செலவை ஏற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு இறந்தவர் குடும்பத்திற்கும் ரூபாய் 80 நிதியுதவி அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. மேலும் குன்னூர் தாசில்தார் இறந்தவர்கள் குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 80 நிதியுதவி அளித்திருக்கிறார். தொழிலாளர் நஷ்டயீட்டு சட்டத்தின் கீழ் நஷ்டயீடு கோரி ஓலவக்கோடு இரயில்வே டிவிஷனல் பொறியாளரிடம் முறையிடலாமென்று தாசில்தார் அந்தக் குடும்பத்தினர்களுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் இரயில்வே டிவிஷனல் பொறியாளர் எந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள், எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுடைய உதவி போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்குமானால், அதற்குப் பிறகு அரசு அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யும் என்று இந்த நீலகிரி குன்னூர் சம்பவத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் பதிலாக அளிக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 எப்ரல் 10

அடுத்து திருச்சி மாவட்டத்தில் பெரம்பலூர் வட்டம், ஓதியம் கிராமத்தில் அரியலூரைச் சேர்ந்த 'Tiruchi Mining Works, Limited' நிறுவனத்தார் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் 29—3—1974 அன்று நிறுவனத்தார் ஜிப்சம் சுரங்கத்தில் 29—3—1974 அன்று பிற்பகல் 12-30 மணிக்கு தொழிலாளர்கள் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று மண் 19 அடி உயரத்திலிருந்து சரிந்து விழுந்தது. இதில் அஞ்சலை, சுந்தரவல்லி, கருப்பாயி, சாரதா, கருப்பன் ஆகிய 5 பேர்கள் சிக்குண்டார்கள்.

இவர்களில் அஞ்சலை அம்மாள் ஸ்தலத்திலே மரணம் அடைந்தார். சுந்தரவல்லி அரியலூர் மருத்துவ மனையில் இறந்து போனார்கள். மற்ற மூன்று பேரும் மருத்துவ மனையில் குணமடைந்து வருகிறார்கள்.

இந்த விபத்து பற்றி குன்னம் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வழக்கு ஒன்றை பதிவு செய்து விசாரணை நடத்தி வருகிறார்கள். இதுபற்றி உடனடியாக விசாரித்து தகவல் கொடுக்கும்படி திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் தந்த தகவலின்படி விபத்து நடந்தது என்று தெரிந்தவுடன் திருச்சியிலுள்ள மைன்ஸ் ஸ்பெஷல் தாசில்தார் அந்த இடத்தை பார்வையிட்டிருக்கிறார். பார்வையிட்டதில் அந்த விபத்து சுரங்கப் பணியை விஞ்ஞான முறையில் தகுதியுள்ளவர்களைக் கொண்டு நடத்தாத அஜாக்கிரதையின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக் கிறது என்பதைக் கண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது எடுக்கப்பட்ட மண்ணை பள்ளத்தின் வாய் முகட்டிலிருந்து 15 அடிக்கு அப்பால் போட வேண்டும் என்ற விதிமுறை கையாளப்படவில்லை. 45 டிகிரி சாய்வில் தான் மண்ணை வெட்ட வேண்டும். ஆனால் 90 டிகிரி நேர் குத்தாக வெட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனத்தார் சுரங்கப் பணியில் 30 ஆண்டு காலம் அனுபவம் பெற்றவர்களாயி ருந்தாலும் கூட இந்தச் சாதாரண விதிமுறையை அவர்கள் கையாளாதது கண்டிக்கத் தக்கது. அதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த நிறுவனத்திற்கு தனியாரிடமிருந்து ஜிப்சம் வெட்டி எடுப்பதற்கான குத்தகை உரிமத்தை 20 ஆண்டு காலத்திற்கு 14—11—1966 முதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதை ரத்து செய் வதற்கு இப்பொழுது மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஏற்ற நடவடிக்கை

1974 ஏப்ரல் 10] *[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]*

எடுத்திருக்கிறார். சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய பிரச்னையை மத்திய அரசு அதிகாரிகள் கவனித்து வருகிற காரணத்தால் மாநில அரசு இந்தக் குத்தகை வழங்கியிருக்கிறது என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு விபத்துள்ளானவர்களுக்கு நஷ்டயீடு அது தனியார் நிறுவனம் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்தத் தனியார் நிறுவனத்தார் ஏற்கனவே விதிமுறைகளை மீறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இத்தனை பேர்கள் சாவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள்தான் இந்த நஷ்டயீட்டைத் தர வேண்டும். அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அம்மையார் அவர்கள் கூறியது போல கனிவு உள்ளத்தோடு, கருணை உள்ளத்தோடு நஷ்டயீடாக அந்த தனியார் நிறுவனம் அளிக்கும் உதவி போதுமான அளவுக்கு இல்லாமல் இருக்குமானால், அரசும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று எடுத்துக் கூறி இந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு பேசுவதற்கு விஷயம் இல்லாத காரணத்தால் இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தால் அனுமதி தர மறுக்கின்றேன்.

(ஆ) தென்கனிக்கோட்டாவில் நடந்த வகுப்புக் கலவரம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஏ. சுப்ரமணியம், திரு. லத்தீப், திரு. ஹாண்டே, திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. கோதண்டராமைய்யா அவர்கள் ஹோசூரை அடுத்த தென்கனிகோட்டாவில் 7—4—1974-ம் தேதி அன்று இரு பிரிவு மக்களிடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு 64 கடைகளும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆரம்பப் பள்ளியும் தீக்கிரையாகி 50 பேர்களுக்கு மேல் காயமடைந்திருக்கின்ற மோசமான நிலைமை பற்றி விவாதிக்க ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி சபையை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.